

Strategické cíle Ruska – V důsledku kolapsu impéria USA

infokuryr.cz/n/2023/02/10/strategicke-cile-ruska-v-dusledku-kolapsu-imperia-usa

kuryr

10. února 2023

Slabé vedení otevřelo víko evropské Pandořiny skříňky, píše Alastair Crooke.

Věci začínají být psychotické. Poslouchání vůdců EU papouškujících stejné „dobré zprávy“ nicméně vyzařuje zásadní neklid – pravděpodobně odraz psychologického utrpení z opakování na jedné straně: „Ukrajina vítězí: Rusko bude poraženo“, zatímco na druhé straně vědí, že přesný opak je pravdou: že Evropa „v žádném případě“ nemůže porazit velkou ruskou armádu na euroasijské pevnině.

Dokonce i Washingtonský kolos omezuje použití americké vojenské síly na konflikty, ve kterých si Američané mohou dovolit prohrát – války, které se prohrávají proti slabým protivníkům a v nichž nikdo nemůže popřít, že nešlo o porážku, ale jde o „vítězství“. “.

Jít do války s Ruskem (ať už finanční nebo vojenské) se však zásadně liší od boje proti malým, špatně vybaveným a rozptýleným povstaleckým hnutím nebo od kolapsu ekonomik v křehkých státech, jako je Libanon.

Počáteční chloubka USA se vypařila. Rusko se vnitřně nezhroutilo pod finančním tlakem Washingtonu, ani není zapleteno do chaotické změny režimu, kterou předpovídají západní představitelé. Washington podcenil ruskou sociální soudržnost, jeho latentní vojenský potenciál a jeho relativní imunitu vůči západním ekonomickým sankcím.

Západ znepokojuje otázka, co budou Rusové dělat dál: pokračovat v opotřebovávání ukrajinské armády a zároveň demontovat arzenál NATO? Nebo budou shromažďující se ruské útočné síly rozmístěny po celé Ukrajině?

Jde, zjednodušeně řečeno, o to, že samotná nejednoznačnost mezi vyhrožováním ofenzívou a jejím provedením je součástí ruské strategie vyvést Západ z rovnováhy a zpochybnit. Toto jsou taktiky psychologické války, kterými je generál Gerasimov známý. Přijde, odkud a kam půjde? Nevíme to.

Ruský harmonogram nebude záviset na politickém kalendáři Západu, ale na tom, kdy a zda bude ofenzíva vyhovovat ruským zájmům. Kromě toho má Moskva na mysli dvě fronty: finanční válku (která může argumentovat pomalejším vojenským nasazením, umožňujícím zhoršení ekonomických problémů) a vojenskou situaci (která může argumentovat pro pomalé, postupné ničení bojové schopnosti Ukrajiny). Bývalý poradce ministra obrany USA, plukovník Douglas Macgregor, očekává velké nasazení vojáků – a to brzy. Možná má pravdu.

Posledně zmíněnou úvahu je třeba vidět v kontextu širšího obrazu: hlavním zájmem Ruska je odvrátit hegemonii USA a vyhnat NATO z asijského srdce. Rusové už nějakou dobu vědí, že systém „světového

řádu“ je neudržitelný (ve zpětném zrcátku jsou již dobře patrné struktury poválečné doby). A jak Rusko, tak Čína vědí, že neexistuje žádný elegantní způsob – ani zkratka – jak zrušit tak velký systém.

Ti poslední vědí, že Západu nelze věřit a je odsouzen k záhubě. Rusko a Čína již několik let restrukturalizují své ekonomiky a budují své ozbrojené síly v rámci přípravy na nevyhnutelný kolaps impéria USA (a přitom držíme palce, aby „pád“ nepřivodil apokalypsu).

V praxi se Rusko i Čína snažily tento kolaps co nejvíce zmírnit. Nikdo nemá prospěch z nekontrolované americké imploze. USA však zacházejí se svým projektem Ukrajina příliš daleko a Rusko tento konflikt využije k usnadnění konce amerického impéria – jiná možnost skutečně není.

Jak upozorňuje Kelley Beaucar Vlahos v americkém konzervativci, americké frakce připravovaly ruský „pohřeb“ řadu let. Jedním z nejvíce usvědčujících faktů, které vyplynuly z odhalení Matta Taibbiho z Twitter Files, je toto: „jak agresivně byli zákonodárci Kongresu a federální úředníci při šíření cynického příběhu, který odstřelil sociální média, když na jejich místo postavili obry a zároveň vytvořili ruského strašáka, který nyní pronásleduje zahraniční politiku USA a postoj k válce na Ukrajině.“

Tento vykonstruovaný příběh Ruska, které se snaží zničit americkou demokracii, získal veřejnou podporu pro novou válku s Ruskem.

Tento existenční boj se nyní nemůže zastavit: dalo by se namítnout, že Evropané a Američané žijí v bublině, kde je všechno jen optika a „vše“ je PR a divadlo – a tuhle hru musíme hrát všichni. Možná promítají stejný duch doby na Rusy a Číňany a věří, že musí myslet podobně: žádné hodnoty, žádná víra v nic jiného, než co nejspolehlivější funguje v MSM.

V tomto smyslu jde skutečně o kulturní střet, který odráží západní neschopnost empatie. Západ si skutečně může myslet, že Putinova pozornost se primárně soustředí na ratingy – stejně jako Macron,

Scholz a Biden – a že po skončení nepřítelství bude vše fungovat jako obvykle. Možná opravdu nechápou, že zbytek světa takto nepřemýšlí.

V tomto myšlení “Válka je byznys”... Tanky, teď nám dejte F-16! Sotva USA, Německo a další mocnosti NATO oznámily rozsáhlé dodávky hlavních bojových tanků Ukrajině, Kyjev okamžitě požadoval dodávku stíhaček F-16. Ukrajinský ministr obrany Jurij Zak dokonce drze poznamenal, že „další velká překážka“, totiž získání stíhaček F-16, je poměrně snadno překonatelná:

„Nechtěli nám dát těžké dělostřelectvo, tak to stejně udělali. Nechtěli nám dát HIMARS [rakety], tak to udělali. Nechtěli nám dát tanky, teď nám dávají tanky. Kromě jaderných zbraní neexistuje nic, co bychom nezískali.”

Toto je ukázkový příklad války jako obchodního syndromu – a politika je o vydělávání peněz. To znamená, že F-16 jsou další v řadě, a to znamená, že Polsko – F-16 by nebyly umístěny na letecké základně na Ukrajině. A rozšíření bojové oblasti tak, aby zahrnovalo Polsko, by nevyhnutelně vedlo k více „válkám než obchodu“: tankům, APC a F-16. Vojenský areál si bude mnout ruce radostí.

Frustrace válečných fanatiků z kolektivního selhání Západu zastavit porážku Ukrajiny roste a byla umocněna zprávou Rand Corporation (financované Pentagonem) z minulého týdne, která poskytuje forenzní vyvrácení ospravedlnění války na Ukrajině. Zdůrazňuje, že zatímco Ukrajinci vedou boje, jejich zdevastovaná města a zdecimovaná ekonomika jsou neslučitelné s ukrajinskými zájmy.

Zpráva varuje, že by se USA měly vyhnout „vleklému konfliktu“ a prohlašuje ukrajinské vítězství za „nepravděpodobné“ a konkrétně varuje, že konflikt se nemůže přenést do Polska. Poznamenává také, že USA jsou kvůli různým „problémům“ vystaveny riziku, že nechtěně sklouznou do jaderné války.

V tomto posledním bodě je Randova zpráva prozíravá: vedoucí ruské delegace v OBSE tento týden veřejně varoval, že Rusko zváží takové použití jako špinavé jaderné bomby proti Rusku, pokud budou použity západní pancéřové střely obsahující ochuzený uran nebo berylium. na Ukrajině – jako ty, které používají USA v Iráku a Jugoslávii s ničivými výsledky – s odpovídajícími důsledky.

Pokud existovaly pochybnosti o ruských „červených liniích“ a jejich umístění, nyní nemohou být žádné. Jen pro upřesnění, „následky“ jsou synonymem pro možnou ruskou jadernou reakci. Západ byl varován.

Pokud je „příčinou“ frustrace ze selhání ukrajinského vojenského projektu, pak následuje zoufalství.

“Stejně jako vy jsem, a věřím, že i vláda, velmi potěšena, že Nord Stream 2 je nyní, jak říkáte, hromada kovu na mořském dně,” řekla minulý týden Victoria Nuland. Toto prohlášení hovoří více o impotenci než o čemkoli jiném (v překladu to znamená, že Nuland chce říct: OK, lidičky, nejsme impotentní, protože – mrknutí, mrknutí – ještě se nám podařilo zničit plynovod pro EU).

Celá PR kampaň za více tanků vypadá spíše jako pokus dodat Ukrajincům a jejich příznivcům v Evropě extra morálku (protože tanky nezmění průběh války) – „protlačení“, které v podstatě nic víc neznamena. Stejně jako politické návrhy, které minulý týden předložily ministři zahraničí Blinken a Victoria Nulandová. Byli zřejmě odvedeni s vědomím, že je v Moskvě odmítnou – a také byli.

Pokud jsou neokonzervativci beznadějní při uskutečňování svých válečných projektů – které téměř vždy končí katastrofálně – jsou skvělí v manipulaci států, aby se staly jejich spolupachateli – v rozporu s jejich vlastními národními zájmy – týmu musí být připsána zásluha Give Blinken-Nuland credit.

Neoconi mají svobodnou vládu v ničení Evropy, politicky, ekonomicky a vojensky. Samotné USA (a celý svět) musí být naprosto ohromeny rozsahem evropské podřízenosti a absolutní kontroly nad vedením EU, kterou tyto neokony uplatňují.

Členové NATO se nikdy nesjednotili za křížáckou výpravou Washingtonu s cílem fatálně oslabit Rusko. Obyvatelé EU (zejména francouzští a němečtí) nechtějí pytle na tělo. Ale neokonzervativci správně identifikovali Achillovu patu Evropy: bylo to Polsko, Litva, další pobaltské republiky a Česká republika. Američtí neoconi se spojili s touto radikální rusofobní frakcí, která chtěla rozdělit a zpacifikovat Rusko a převzít kontrolu nad zahraniční politikou EU z Francie a Německa. Ten seděl mlčky a bezmocně v Bukurešti v roce 2008, když se „dveře“ NATO otevřely Gruzii a Ukrajině. Proč tehdy nevyjádřili výhrady, které údajně měli?

Slabé vůdcovství otevřelo víko evropské Pandořiny skříňky a nechalo všechny staré evropské nepřátelství, žárlivost a nahé ambice vanout ven jako temné výpary. Je tu někdo, kdo teď může skříňku znovu zavřít?

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: